

1r PREMI CATEGORIA ADULTA

EVA LLOBET I MARTÍ

NUSOS

Feia anys que no duia vestit de bany i li fa vergonya que la vegin. És ridícul, potser, però se sent despullada, a la vista de tothom, exposada. Quan duia els nens a la platja era diferent: era més jove, aleshores, i es limitava a seure a la sorra, sota el para-sol, a estirar-se damunt la tovallola, mentre ells es banyaven, amb el pare, no gaire lluny de la vora. Quan els duia a natació, els veia xisclar, plorar i riure, rere el vidre, amb aquella calor sufocant i l'olor de clor embafadora; mai no es va imaginar que seria a l'altra banda.

Aprendre a nedar, fregant la seixantena. Ridícul, pensa, mentre xipolleja a la piscina petita amb un grapat d'adults com ella. L'aigua és tèbia i els ulls li couen, mentre s'aferra al suro i pica de peus amb força, provant d'avançar ni que sigui un parell de pams. Has d'obrir els ulls, Fina!, li repeteix el monitor tot sovint, però no hi ha manera. Té pànic. No s'ofegarà pas, ja ho sap; l'aigua amb prou feines li arriba a la cintura, però no ho pot evitar: tan bon punt els peus deixen d'estar en contacte amb el fons de la piscina, se li tanquen els ulls. És automàtic. Se li fan tot de nusos: a la gola, al pit, a la boca de l'estómac; tota ella és un nus. El monitor diu que si confiés, que si es relaxés prou, podria surar. Prou que ho voldria, ella: surar d'esquena damunt l'aigua, a la piscina del xalet, bressolada pel suau vaivé, i contemplar el cel, els núvols i els ocells que passen. De nit, fins i tot, amb els braços i les cames estesos, com un estel més. Algun dia, potser, sospira, mentre a la piscina gran, a pocs metres, els nedadors fan llargues braçades i submergeixen el cap en l'aigua durant uns segons que li semblen eterns.

No fa ni un quart d'hora que ha començat la classe i ja nota una cremor al tou de les cames. Esbufega. Vinga, dona, tu pots, es diu. Val la pena l'esforç, la vergonya, el ridícul si cal, tot per poder tenir els néts a casa durant les vacances d'estiu i els caps de setmana que faci bo. Per poder-ne tenir cura tota sola mentre es banyen a la piscina, sense dependre de ningú. Val la pena també per fer callar el seu marit, que no li ha dit res, però amb la mirada ja paga: on vas, a la teva edat? Per tapar la boca a les amigues, els ui, quina mandra, no? I quina vergonya, tothom mirant-te! Hi ha coses que si no les fas quan toca... Per fer emmudir aquella veueta interior que sent de tant en tant, sobretot, i que sembla l'eco de totes les altres.

El vestidor fa olor de lleixiu i de xampú. Amb el clap-clap de les xanquetes i el brunzit dels assecadors, el xipolleig de la piscina és tan sols una remor llunyana. La Fina es treu el casquet sota la dutxa i el cabell llarg, gris, abundós, li llisca esquena avall. A poques passes, una nena plora a llàgrima viva mentre la mare, amb paciència, li va desfent poc a poc els nusos amb la pinta.

PSEUDÒNIM: JOYJOY